

спиртътъ. Тѣй било нагласено, щото храната по единъ механически начинъ падала при самия добитѣкъ, който броелъ около 250—300.

Отъ всичко се вижда, че дѣлото на Карагѣйозова може да бѣде украшение на всѣки напредналъ градъ и давало препитание на 400 души граждани и гражданки и издигнало града предъ очитѣ на околното население. Виждате, докжде дошѣлъ този човѣкъ въ онѣзи времена, когато нѣмало редъ въ турската държава, когато нѣмало пѣтища, ни желѣзници, а царувало само едно безправие; когато нѣмало никакви закони, които да покровителствуватъ фабричното производство и когато за концесии и дума не ставало. Какъвъ високъ културенъ умъ е ималъ този търновски гражданинъ; какъвъ замахъ отъ енергия владѣяла неговата душа! Какъвъ далечно и дълбоко предвидливъ погледъ ималъ, за да турне начало на едно дѣло, което издигна Европа, което обогати Англия и Германия и създаде бѣднина на цѣлото културно човѣчество!

Да бѣше просъществувала тази фабрика до день днешенъ, да бѣше се развивала съ такъвъ темпъ, съ какъвто се развивала въ тъмнитѣ времена на робството, нѣмаше да се говори днесъ, че Търново заприличалъ на Арбанаси, а всѣки щѣше да го сочи съ прѣстъ като втори Манчестеръ, защото покрай тази фабрика щѣха да изникнатъ още нѣколко.